

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), (jud. R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, V. Buhnaci, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul Național Anticorupție,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Centrul Național Anticorupție împotriva lui Donscoi Igor cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Centrul Național Anticorupție și menținută hotărârea 11 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 13 aprilie 2018, Centrul Național Anticorupție a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Donscoi Igor cu privire la încasarea din contul pârâtului a sumei de 1000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, care urmează să fie restituit în contul articolului ”Cheltuieli speciale”.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 23 mai 2008, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a pronunțat sentința (irevocabilă la 09 iunie 2008) pe dosarul penal nr.1-360/08, prin care Donscoi Igor a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) al Codului penal. În cadrul examinării cauzei penale s-a constatat că, la 06 martie 2008, Donscoi Igor a primit de la Orleanschi Sergiu bani în sumă de 1000 lei, 100 dolari SUA și 300 euro, pentru facilități care urma să le întreprindă. A menționat că în sentință este relatat faptul că s-a primit suma (actualmente lipsă) de 1000 lei, dar nu și trecerea lor în contul statului. Reclamantul a mai indicat că mijloacele bănești au fost eliberate din contul articolului ”Cheltuieli speciale” a Centrului, fapt prin care i-a fost cauzat un

prejudiciu material în sumă totală de 1000 lei, care urmează să fie restituit în contul articolului ”Cheltuieli speciale”. În legătură cu faptul, că acuzatorul de stat a calificat suma dată incorect, solicită să fie recunoscută ca prejudiciu material născut într-un proces penal.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Național Anticorupție împotriva lui Donscoi Igor cu privire la repararea prejudiciului material, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Centrul Național Anticorupție și menținută hotărârea 11 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani).

Pentru a decide astfel instanțele au reținut că, nici în motivarea acțiunii, nici în timpul examinării cauzei în ordine de apel, reclamantul nu a prezentat probe cu referire la apartenența banilor menționați anume a Centrului Național Anticorupție sau tangența Centrului la circumstanțele speței.

La caz, din materialele anexate la dosar, în prima instanță și în instanța de apel, nu se demonstrează că acțiunile lui Donscoi Igor, rezultate din cauza penală menționată în speță, au tangență cu încălcarea dreptului reclamantului, asupra mijloacelor bănești care se solicită a fi încasate.

La 11 septembrie 2019, Centrul Național Anticorupție a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Centrul Național Anticorupție, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Centrul Național Anticorupție, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Centrul Național Anticorupție.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Centrul Național Anticorupție.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova